

“ ся слыса и удиви когда не ще найде градина-та
“ совершенно поправлена, като она не мысли
“ друго развѣ да я содѣла красива, хотя да е
“ отдалечена отъ тебе и отъ майка си, и пре-
“ слѣдувана отъ своя-та сродница. „

Мысль-та какъ Виргинія ще ся врати слѣдъ
мало подновляваше доблесть-та Павлова и го
возвращаваше въ неговы-те земледѣльскы упраж-
женія. Счастливъ, защо-то среди свои-те стра-
данія, трудяшесе като предлагаше единъ ко-
нецъ благоугоденъ на негова-та страсть.

Единъ день (бѣ 24 Декаврія 1744), Па-
вель като стана сутрень-та созрѣ бѣлъ флагъ
(хоругва) воздвигнатъ верху планина-та Гле-
далище. Той флагъ означаваше какъ ся вижда-
ше корабъ въ море-то. Павель за да ся извѣ-
сти да ли нѣкой отъ пассажиры-те бѣ прине-
салъ писмо отъ Виргинія, отиде течешкомъ въ
града гдѣ-то оста даже до возвращеніе-то на
портовый лоцманъ (кормчій), кой-то бѣ отишалъ
за да го признае споредъ мореходный обычай.
Той человекъ като ся врати едвамъ вечерь-та
отнесе губернатору какъ означенный корабъ бѣ
Святый Иеранъ, содержаніе имѣющъ семь
стотинъ тоны, командоващъ отъ капитана Г. Оби-